

40 dnů s Biblí 2021

Posvěť se jméno tvé

L 11,2

Ez 36,16-32

Existují falešné představy o Bohu. V souvislosti s nimi je Bůh mezi lidmi všelijak znevažován, znesvěcován. Bylo tomu tak i v době proroka Ezechiele. Bůh tehdy na svůj lid dopouštěl těžké soudy. Jejich příčinou byly mnohé a odporné hříchy vyvolaného lidu. Proto museli odejít ze své země. Okolní národy si to ale vykládaly jinak. Říkaly: „Je to lid Hospodinův, ale z jeho země museli odejít.“ (verš 20) Z jejich slov můžeme slyšet velkou pochybnost o Bohu Izraele. Patrně si pohané mysleli, že Hospodin je slabý, když nedokázal svůj lid ochránit. A snad se kvůli tomu i domnívali, že není dobrý, že svůj lid nemiluje. Vyhnaní Izraelité se tak stali záminkou ke znevažování Boha. V podobném duchu mohou dnes mnozí mluvit o údělu lidstva. Ve světě je tolik bídy a utrpení. Copak tomu Bůh nemůže zabránit? Někteří se mohou domnívat, že Bůh není dostatečně mocný, nebo mu na nás nezáleží. Někomu může utrpení světa sloužit jako argument k popírání Boží existence: „Kdyby byl Bůh, nebyly by války a všechno to trápení.“ S pozoruhodným způsobem obvinění Boha z lidského utrpení se můžeme setkat v Dostojevského románu *Bratři Karamazovi*. Děje se tak prostřednictvím postavy Ivana, který říká: „Pochop - nejde o to, že bych nepřijímal Boha, já nepřijímám svět, který stvořil, nepřijímám svět Boží a nejsem s to na něj přistoupit.“¹ A písničkář Jan Burian (který o sobě tvrdí, že je ateista) v jedné ze svých písniček zpívá: „Už to mám, Pán Bůh je na dovolené.“² Bible však vypráví, že k našemu vyhnání z ráje došlo v důsledku naší neposlušnosti vůči Bohu (Gn 3). To, že jako lidstvo nežijeme v ráji, je Božím soudem právě tak, jako bylo soudem vyhnání Izraele z jeho země. Lidé to většinou takto nevidí. A vytvářejí si všelijaké své názory na Boha a na dění ve světě. O Bohu se smýšlí pomateně, vykládají se o něm bláboly. Boží jméno je znesvěcováno, je v nevážnosti. Z nějakého důvodu Bůh tato nedorozumění na určitou dobu dovoluje. Nese „kůži“ na trh. Patrně se zde dotýkáme i něčeho, co se dělo při ukřižování Krista. Na chvíli to vypadalo, že všechno prohrál, že on nemůže být tím Božím Pomazaným, Spasitelem světa (srov. Mt 27,35–44). Avšak jen na chvíli, nikoli navěky. Bůh sám svými činy rozdrtí všechny falešné představy, které o něm lidé mají - posvěť své jméno!

Hospodin své jméno posvěť tím, že Izrael zachrání. Skrze proroka zde ohlašuje, co bude ta spása obnášet. Klade přitom velký důraz na to, že to nečiní kvůli Izraelcům, ale pro své jméno. To neznamená, že mu na Izraeli nezáleží. V Izraelitech samých však není žádný důvod pro všechno dobrodiní, které jim Bůh chce prokázat. Oni si tu spásu vůbec nezaslouží! Bůh na Izraeli před očima všech národů ukáže svoji slávu. Nejenže je vrátí do jejich země. On z nich udělá doslova nové lidi. Očistí je od jejich hříchů a do jejich nitra vloží nové srdce a nového ducha. Od jádra je změní. Bůh z nich udělá své věrné služebníky. A budou se stydět za hříchy, které dříve činili. Takto Pán Bůh ukáže, kým je. Nebude to národům světa vysvětlovat. Nebude se hájit, argumentovat. Všechny umlčí svými spasitelnými činy. Tato zaslíbení se už začala uskutečňovat v souvislosti s prvním příchodem Pána Ježíše Krista. V plnosti se jistě uskuteční při jeho druhém příchodu. V současném státě Izrael chybí ještě

¹ Jordan B. Peterson, *12 pravidel pro život*, str. 354, Argo 2019

² https://www.youtube.com/watch?v=XGH9lFPK5zs&list=RDXGH9lFPK5zs&start_radio=1

mnoho z toho, co se tu slibuje - zejména ta hluboká vnitřní proměna, to hanbení se za své hříšné cesty v minulosti. V izraelském národě samotném není žádný důvod, proč by ho Bůh měl zachraňovat. Boha nefascinují světské úspěchy Židů - ty snad mohou zaujmout nás lidi, nikoli však Hospodina. Ale protože Bůh je Bůh, ukáže na Židech svou spásu, ukáže na nich svou slávu. Apoštol Pavel o této události mluví jako o tajemství: „*Abyste nespolehali na svou vlastní moudrost, chtěl bych, bratří, abyste věděli o tomto tajemství: Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, pokud nevejde plný počet pohanů. Pak bude spasen všechny Izrael, ...*“ (Ř 11,25-26 ČEP)

Krásné je, že v Kristu se i my stáváme součástí Izraele (Ef 2,11-22). A tak se ty sliby dané Izraeli nějak týkají i nás. A i o nás platí, že v nás samých není žádný důvod k tomu, aby nám Bůh prokazoval dobrodiní, aby nás zachraňoval. Nezasloužíme si to! Ale Bůh je Bůh! A tak v Kristu můžeme i my být očištěni od hříchu. V Kristu i my můžeme obdržet to nové srdce. A i my zakoušíme to, že nás Bůh vrací zpátky do ráje. Je nám na blízku, pomáhá nám s našimi rozmanitými problémy. A i když v tomto čase nejsou vyřešeny všechny, přece nějak vnitřně víme, že všechno bude v pořádku. Jednou se všechno uspokojivě objasní - i všechny ty křivdy, trápení a nespravedlnosti, které se zatím ve světě dějí. Nedovedeme vždycky vysvětlit, proč jsme o tom přesvědčeni. Ale protože Boha blíže poznáváme, víme, že se mu dá naprosto věřit, i když všemu nerozumíme.

Když se modlíme „Posvěť se jméno tvé!“ modlíme se i za uskutečnění Božích slibů, které jsme četli v dnešním starozákonním textu. Modlíme se i za spásu Izraele (srov. Ř 10,1). A modlíme se i za to, aby se ta záchrana skrze Krista v našich životech projevila v co nejširší možné míře. Abychom tak byli živými důkazy Boží moci a lásky!

K dalšímu přemýšlení:

Co znamená, že něco nebo někdo je svatý?³

Ž 78,5-8:

L 3,15-17:

L 3,21-22:

L 4,33-36:

Může snad být Boží jméno znesvěceno?

Ž 78,40-42:

Ž 79,1-4:

Jak se má Boží jméno posvěcovat?

L 4,1-13:

L 5,1-11:

L 5,17-26:

Boží jméno je jistě samo o sobě svaté; my však v této modlitbě prosíme, aby se stalo svatým i pro nás. Jak se to děje? Když je Boží slovo učeno čistě a my podle něj žijeme svatě jako Boží děti. K tomu nám, milý nebeský Otče, rač dopomáhat...

(Lutherův Menší katechismus)⁴

³ Otázky podle Modlitebního katechismu, str. 10

⁴ Modlitební katechismus, str. 10